

vedtaget den 11. december 1969 med 117 stemmer for, ingen imod, og 1 som afstod (Malta). Res. 2543 (XXIV)).

3. udvalgs beretning: A/7833.

Flygtningehøjkommissærens rapport.

(Dagsordenens punkt 49).

Debatten om beretningen indledtes med en mundtlig redegørelse af flygtningehøjkommissæren, Prins Sadruddin Aga Khan, der konstaterede, at hans virksomhed hvilede på tre grundpiller: legale instrumenter til international beskyttelse af flygtninge, regeringernes stigende forståelse af at flygtningeproblemernes løsning er et bidrag til fred og stabilitet samt den øgede politiske og finansielle støtte til programmet. Han hæftede sig ved, at 58 lande nu havde tilsluttet sig 1957-protokollen, og at 37 havde tilsluttet sig 1967-protokollen, hvortil kom den særlige konvention, som medlemsregeringerne af Organisationen for afrikansk enighed netop havde godkendt i september i år, omfattende asylret og princippet om ikke-tilbagevisning. Der måtte arbejdes videre på, at den lovmæssige integration af flygtninge, som økonomisk og socialt allerede kunne anses for at have bosat sig, blev fuldbyrdet, bl. a. gennem opnåelse af statsborgerskab. Frivillig repatriering burde fremmes ved bedre oplysninger om forholdene i flygtningenes hjemland, siden disse havde forladt det. Hidtil var 200.000 flygtninge vendt tilbage. Såfremt repatriering ikke kunne gennemføres, måtte der arbejdes på flygtningenes integrering i opholdslandet. Det var således lykkedes at integrere mere end en million flygtninge i Afrika, i samarbejde med bl. a. UNDP og FAO, ILO og WHO samt visse bilaterale bistandsorganer. I 1969 havde 70 lande bidraget til programmet af hvilket nu 75 pct. blev finansieret over regeringsbidrag. Målet for programmet i 1970 var på 5.769.400 \$, som han håbede helt ville kunne finansieres af regeringerne.

I debatten, hvorunder de kommunistiske lande forholdt sig tavse, deltog et meget stort antal lande, bl. a. alle de nordiske med undtagelse af Island samt Øvre Volta, som talte på 13 afrikanske landes vegne. Alle deltagere udtalte sig meget positivt om flygtningehøjkommissærens virksomhed,

idet det fra flere sider med tilfredshed blev konstateret, at vægten i programmet var ved at skifte fra nødhjælp til bistandsprojekter i forbindelse med flygtningenes bosættelse.

Fra dansk side konstaterede man med tilfredshed det fortsat snævrere samarbejde, der herskede mellem højkommissæren og FN's særorganisationer, og som havde givet sig udtryk i afholdelsen af et koordinationsmøde i januar i Geneve. Man udtrykte glæde over det stigende antal lande, som havde set sig i stand til at tiltræde 1951-konventionen og 1967-protokollen og udtalte en særlig påskønnelse af de afrikanske stater, som for nylig i OAU's ministerråd havde vedtaget en konvention om specielle flygtningeproblemer i Afrika. Man fremhævede endvidere fra dansk side, at spørgsmålet om flygtningenes uddannelse var af stor vigtighed. Denne uddannelse burde ikke alene omfatte almindelig skoleuddannelse med også højere uddannelse samt lærlinguddannelse, hvilket evt. kunne ske i forbindelse med ILO. En sådan uddannelse ville være af afgørende betydning for, at flygtningene kan finde beskæftigelse på arbejdsmarkedet i asylstaten og dermed lettere integreres i denne. Den danske regering ville i 1970 bidrage med 1.6 millioner kroner til højkommissærens særlige uddannelseskonto.

Den danske delegerede introducerede i slutning til sit indlæg en resolutionstekst, som følgende lande optrådte som medfor-slagsstillere af:

Algeriet, Argentina, Belgien, Burundi, Costa Rica, Cypren, Dahomey, Finland, Frankrig, Grækenland, Holland, Iran, Jugoslavien, Libyen, Mauritien, Marokko, Norge, Pakistan, Saudiarabien, Sudan, Sverige, Tunis, Tyrkiet, Uganda, Østrig og Øvre Volta.

Resolutionen *anmoder* højkommissæren om at fortsætte sit arbejde med at yde international beskyttelse og bistand til flygtninge, herunder særlig de nye flygtningegrupper i Afrika, i overensstemmelse med de relevante generalforsamlingsresolutioner og eksekutivkomiteens direktiver og *anmoder* endvidere højkommissæren om at fortsætte sine bestræbelser for et nærmere samarbejde med FN's særorganisationer for at finde en hurtig og tilfredsstillende løsning af flygtningeproblemerne, samt *opfordrer* regerin-